

РЕШЕНИЕ

№ 2536

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **535** по описа за **2024** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Марибор строй“ ЕООД чрез адвокат Н. срещу Решение № 4958/02.11.2023 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 10618/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 95 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 29-230027/15.06.2023 г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Инспектиране на труда“.

С посоченото НП на „Марибор строй“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 413, ал. 2 от КТ, за нарушение на чл. 89, т. 5 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

В жалбата е посочено, че установеното нарушение е отстранено във възможно най-кратък срок, както и че от него не са настъпили вредни последици за работниците или служителите, поради което са налице основания за приложение на чл. 145в от КТ и определяне на случая като маловажен. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява се

представлява от адвокат Н., който поддържа касационната жалба моли тя да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юриконсулт А., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 26.04.2023 г. около 12:15 ч. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в строителен обект - „Жилищна сграда с подземни и надземни гаражи и магазини“, находяща се в [населено място],[жк]. По време на проверката било установено, че на обекта се извършват строително-монтажни работи от „Марибор Строй“ ЕООД, чрез подизпълнител „Александър Електрик“ ЕООД. От проверяващите бил заварен на обекта работник на „Александър Електрик“ ЕООД, който изпълнявал строително-монтажни работи на скеле, чиито стъпки били поставени върху случайни опори, състоящи се от отпадъчни строителни материали и части от греди, които не били оразмерени за целта, по който начин не била осигурена устойчивост на скелето. Поради това на основание чл. 404, ал. 1, т. 3 КТ на място бил съставен и връчен акт за спиране на скелето, с изключение на дейностите, свързани с обезопасяването му.

Проверката продължила по документи на 04.05.2023 г., когато „Марибор Строй“ ЕООД представило в ИА ГИТ протокол от 02.05.2023 г. за демонтаж на процесното скеле.

Резултатите от извършената проверка на били обективирани в Протокол от извършена проверка №ПР2315171/05.05.2023 г.

Бил съставен АУАН № 29-2300027/05.05.2023 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че установеното нарушение е безспорно доказано, като не са налице основания за приложение на чл. 415в от КТ и определяне на случая като маловажен.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е направено отбелязване, удостоверяващо, че процесуалният представител на касатора адвокат Н. е уведомен за постановеното от СРС решение на 14.12.2023 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 22.12.2023 г. /вх. № 371929/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с

изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок. Същите отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Съгласно Член 89, т. 5 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд /Наредбата/ при извършване на строителни и монтажни работи гласи не се допуска поставяне на стъпките на скелетата и платформите върху случайни опори или върху конструктивни елементи на сградите и съоръженията, когато последните не са оразмерени за целта.

Както правилно е приел СРС, нарушението на цитираната разпоредба е безспорно доказано. При извършената проверка на място е установено, че от работник на проверявания обект се използва скеле, което е поставено върху случайни опори, които не са оразмерени за целта.

Съгласно чл. 413, ал. 2 от КТ, работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. В случая размерът на имуществената санкция правилно е определен в законоустановения минимум.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че са налице предпоставките за приложение на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Съгласно тази норма, за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв. За да бъде приложена разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 от КТ, следва нарушението да бъде отстранено веднага, след извършването му, както и от същото да не са произтекли вредни последици за работниците или служителите.

От доказателствата по делото се установява, че скелето, по отношение на което е установено посоченото в АУАН и НП нарушение е демонтирано на 02.05.2023 г., за което е представен протокол от санкционираното дружество. Нарушението е извършено на 26.04.2023 г., като касационният състав приема, че същото не е отстранено непосредствено след установяването му от контролните органи, поради което не са налице основания за приложение на чл. 415в, ал. 1 от КТ и определяне на случая като маловажен, както правилно е приел и СРС в решението си. От работодателя не са ангажирани други доказателства освен протокола за демонтаж на скелето, с приложена към него снимка, поради което не се констатира технически или други обективни пречки, които да обосноват забавянето на демонтажа.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд
С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4958/02.11.2023 г., по нахд № 10618/2023
СРС, НО, 95 състав.

ОСЪЖДА „Марибор строй“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:
[населено място], [улица] да заплати на Главна дирекция инспекция по труда на
основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. с чл. 27 е от Наредбата за заплащането на
правната помощ сумата от 80 лв. (осемдесет), представляваща юрисконсултско
възнаграждение.

Решението е окончателно.